

L'autoritat democràtica

Marcel·lí Domingo deia diuen-ge passat a Tarragona: "L'autoritat democràtica cal que sigui inexorable amb els que actuen fora de la legalitat".

Aquesta frase és possible que els enemics de la República la titulin d'antiliberal. Per a ells, tot el que no sigui deixar-los campar com els plagi, per treballar contra la República, és antiliberalisme. Condonen la llibertat amb l'anarquia, i voldrien que els permetéssim que ens pugessin a les barbes, sense ni replicar.

Hi haurem de batallar durant molt temps, perquè tot plegat ve de la incultura en què la Monarquia ha deixat el país, i particularment les classes adinerades. Es pensen que la República és sinònim d'olla; voldrien que cadascú pogués anar per allà on volgués, i quan es troben amb què la República posa uns límits i unes fites a l'activitat negativa dels ciutadans que es volen sortir de la llei, aleshores s'exclamen que això de la llibertat és un mite.

No, otes les evolucions són possibles dintre de la República, pels camins legals, però quan aquestes evolucions volen ésser imposades per camins que depassen la legalitat, aleshores els que ho intenten no exerceixen cap dret, ans bé cometem un delict. Davant d'aquests delictes, l'autoritat democràtica ha d'ésser inexorable.

Des de la proclamació de la República ençà les classes conservadores han donat en general—llevat d'excepcions que es poden comptar amb els dits—mostres de llur absoluta incapacitat per a moure's en un país civilitzat que vulgui encaixar-se vers el progrés. Acovardides des del primer moment, tenien aquell concepte de l'autoritat que també Marcel·lí Domingo retreia. L'autoritat no la saben veure si no és amb un sabre enlaire o amb un tricorni de la guàrdia civil. No hi creuen amb l'autoritat civil d'un home, amb la prerogativa d'un càrrec representatiu que es pugui fer respectar tenint els màsters tancats. Aleshores, no solament no han col·laborat amb l'autoritat, sinó que ni tan sols hi han

acudit quan han tingut algun petit conflicte, i han demostrat ésser preses d'una desmoralització tan intensa que les incapacita en absolut per a formar part del concert d'un poble.

Tots aquests patrons que han aguantat sense replicar totes les imposicions irresponsables dels elements anarquistes; que no han acudit a l'autoritat perquè deien: "i sabien que era fals"—que del Govern civil se n'havien apoderat els pistolers; que han pagat jornals de gent que no treballava només perquè havien estat amenaçats; que s'han reunit i han acordat que llur salvació és Madrid i no pas Catalunya, sense veure que és gent de Madrid la que fomenta sovint el malestar social de Catalunya; aquests propietaris de pagès presos del pànic i la covardia davant del primer irresponsable que ha fet córrer que no s'han de pagar les parts de fruits i que s'han de repartir les terres; que no creuen en l'autoritat perquè no veuen metral·ladores pels carrers que defensin els seus interessos particulars, tota aquesta gent són nocius a la República. Amb la crítica i amb la por disfiguren l'incompliment del seu deure de ciutadans. Són una gent que d'ençà que va pujar la República amb la seva inacció, amb la seva no col·laboració, amb la seva passivitat, han treballat de fet contra la República.

No hi creuen ells en l'autoritat democràtica. Acostumats a tenir el poble com una mena de ramat que calia tractar-lo a cops de vara, això que en el primer article de la Constitució es digui "Espanya és una República democràtica i el poder de tots els seus òrgans emana del poble", no ho arriben a capir. Ja en calen ja d'escoles. Però si es vol evitar un cataclisme, que es cuiti a educar la gent que té diners, perquè si s'educa primer els que no en tenen, el dia que aquests tinguin consciència i vegin a mans de quina mena de gent està el capital, no permetran ni un minut més que hi continuï. Els diners els ha de tenir gent apta. No pas gent que no tingui consciència del que són.

Un autòmnibus, ple de passatgers, cau al pati d'un balneari: Dotze morts i nombrosos ferits

Lugo, 31.—Un autòmnibus ple de viatgers que es dirigien a una festa de Santa Maria de los Burgos, en una corva perillosa de la carretera topà amb un pont i caigué des d'una altura de 15 metres al pati del balneari allí instal·lat. En els primers moments foren recollits 7 cadvers. Els ferits foren traslladats a l'hospital de Santa Maria, on al cap de poc d'ingressar-hi moriren quatre.

Els morts es diuen Claudi Ri-

vero, Manuel Lagán, Angel Flores Castro, Manuel Sugilda, Angel Lamela, Josep Angel Soto, Jesús Rodríguez, Manuel López i un veí de Sadabo, el nom del qual es desconeix.

Resultaren greument ferits Angel Trabadó, Manuel Arias, Josep López, Carme Mera i Jesús Camacho. El total de morts és de 12, el de ferits greus de 5 i el de menys greus de 3.—Atlante.

LA REPÚBLICA UNITARIA

per Gaston Ruy

El senyor Macià visita la Colònia d'aprenentís a la "Granja Flor de Maig", de Sardanyola

Parlaments dels senyors Alguader, Gassol i del President de la Generalitat

A LA GRANJA

Diumenge, el President de la Generalitat de Catalunya visità la colònia d'aprenentís d'oficis que la Comissió de Cultura del nostre Ajuntament té instal·lada a la Granja de la Flor de Maig, de Sardanyola.

El senyor Macià sortí de Barcelona a les dotze del matí, acompanyat de la seva senyora, del conseller senyor Gassol; del batlle, senyor Alguader; del cap dels mossos d'esquadra, senyor Farràs, i del senyor Rubí, cap de ceremonial de la Generalitat.

A la Granja fou rebut pels diputats a Corts senyors Riera Puní i Dencàs; pels regidors senyors Ventalló, Pellicena, Armengol de Llano, Marfís i Duran i Guàrdia, i per l'assessor tècnic de la Comissió de Cultura, senyor Ainaud. També hi havia el batlle de Sardanyola, senyor Jaume Miró Llobet; la cantatriu Mercè Plantada, l'escultor Josep Viladomat i diverses representacions.

Tot seguit, acompanyat per individus de la Junta, el senyor Macià ha visitat el magnífic edifici de la Granja; els menjadors, els dormitoris i les diferents depen-

dències. Ha visitat el senyor President un infant que es posà malalt i que manifestà grans desigs de veure l'avi. S'ha pujat al terrat, des d'on es domina un bell panorama. Tota la comarca del Vallès és visible des del mirador incomparable que és la Granja.

A SARDANYOLA

Davant les Cases Consistorials de Sardanyola esperaven el senyor Macià la Junta de la Cooperativa La Flor de Maig, amb el seu president, senyor Francesc Navarro, i un nombre grup de socis. La rebuda dispensada al senyor Macià fou molt afectuosa.

A Mont-Florit hi havia una manifestació amb banderes catalanes i ramells de palmera, que obligà la comitiva a parar-se una bella estona. Se sentiren nombrosos visques i ovacions.

LA REBUDA DELS APRENENTIS

A quarts d'una la comitiva ha arribat a la Granja. Els aprenentís de la Colònia—estujejants de l'Escola Industrial i altres entitats—havien preparat un arc triomfal a honor del president de Catalunya. Al darrera hi havien col·locat una

gran pancarta que deia: "Els aprenentís de la Colònia al seu avi."

Tan bon punt arribats als grans menjadors de la Granja, un aprenent de la Colònia féu un parlament donant la benvinguda al senyor Macià i fent-li ofrena, en nom dels seus companys, de l'abrandament patriòtic de la joventut obrera catalana.

L'APAT

A dos quarts de dues s'han reunit totes les personalitats i els invitats als menjadors de la Granja, on s'els servi un àpat de les cuines de l'establiment. Hi assistiren cent-cinc comensals. A la presidència hi havia, ultra el senyor Macià i senyora, a la qual s'obsequià amb un magnífic ram de flors, l'alcalde de Barcelona i el de Sardanyola, i el president de La Flor de Maig.

ELS PARLaments

Després de l'apat s'han pronunciat discursos. El del senyor Macià ha estat un bell i important parlament.

El president de la Cooperativa La Flor de Maig ha estat el primer a parlar.

Després de saludar eloqüent-

Segueix a la plana 2

Important discurs de Marcel·lí Domingo a Tarragona

El país, educat per la Monarquia, té el concepte que allà on no hi ha un sabre que amenaci, no hi ha autoritat. La violència de la llei, per part dels de dalt, representa la violència fora de la llei per part dels de baix. L'autoritat democràtica cal que sigui inexorable amb els que actuen fora de la legalitat. Els ciutadans que amb la crítica i amb la por volen justificar la deserció de tots els deures. L'Estatut de Catalunya serà aprovat. No siguem frustradors de la Història.

Diumenge, en l'express de Madrid, arribà Marcel·lí Domingo a Reus. L'esperaven el diputat a Corts i comissari de la Generalitat de Catalunya a Tarragona, senyor Ramon Nogués i Bizet, en companyia del qual es traslladà a Tarragona, on arribà a dos quarts de nou del matí, sense que se li tribués cap mena de rebuda extraordinària, per expressa voluntat del senyor Domingo, que s'oposà d'ésser rebut com a ministre, i arribà, a més, a Tarragona abans de l'hora anunciada.

Marcel·lí Domingo, que s'estatjà a casa del senyor Nogués i Bizet, va rebre, poc després de la seva arribada, la visita de totes les autoritats de Tarragona, que anaren a complimentar-lo. El governador civil, senyor Noguera i Comet, complimentà el ministre d'Instrucció pública i hi celebrà una llarga conferència.

EL MITING

El senyor Domingo, després d'un breu descans, s'adreçà, prop de les onze del matí, al local del Centre Federal Republicà, que era l'entitat organitzadora del miting, i seguidament es traslladà, en companyia de la Junta directiva d'aquell Centre, al Teatre Tarragona, que ja estava completament atapeït de públic i encara restava molta gent al carrer.

Es tribuà al senyor Domingo un gran acolliment, i el públic l'ovacionà a peu dret en aparèixer a l'escenari.

Amb el senyor Domingo s'asseguraren a la taula presidencial Ramon Nogués, diputat a Corts, i Manuel Galés, diputat a la Generalitat. A l'escenari prengueren també seient comissions i representacions de tots els centres republicans de la província de Tarragona.

Davant del local, el nombre públic, que no cabia a dins, escoltà el bell parlament per mitjà d'altaveus col·locats a la façana del teatre.

El senyor Galés féu la presentació de l'orador en nom del Centre Republicà Federal de Tarragona, dient que aquesta entitat se sentia un cop més honorada amb la celebració d'un acte públic, en el qual Marcel·lí Domingo adreçava la paraula al poble de Tarragona. Manifestà que Marcel·lí Do-

mingo no en necessitava, de presentació, i li cedi immediatament la paraula.

DISCURS DE MARCEL·LÍ DOMINGO

En aixecar-se a parlar Marcel·lí Domingo fou saludat amb una clamorosa ovació.

Marcel·lí Domingo digué:

ELS INSTRUMENTS DE GOVERN DE LA REPÚBLICA

Quan en un país es produeix, tal com s'ha produït en el nostre, una transformació radical en el règim de Govern, un dels aspectes que interessa definir amb més claredat és aquest: Amb quin instrument, amb quins organismes, amb quins mitjans compta el règim novell per a sostenir-se i donar el rendiment que ha de donar? Espanya ha passat d'una monarquia a una república. La República, per a respondre a les seves finalitats, per a realitzar el seu programa, per a no defraudar les esperances que ha desvetllat, amb quins instruments, amb quins organismes de govern compta? Precisar-ho, determinar-ho, és un dels deures d'aquest moment que vivim.

L'AUTOCRACIA

Una autocràcia requereix d'un home o d'una oligarquia; sense l'opinió o contra l'opinió, basta a l'autocràcia, per a sostenir-se o governar, que l'home o l'oligarquia existeixin. Si és una autocràcia monàrquica, basta un rei absolut; si és plutocràcia, basta amb uns quants capitals; si és teocràcia, amb un cardenal, i si és militarista, basten

uns quants generals que surtin de la caserna per a assumir el Poder.

LA DEMOCRACIA

La democràcia és tot el contrari de l'autocràcia. Ni pot comptar amb l'home ni amb l'oligarquia, que poguessin adoptar una posició de govern. La democràcia, que és règim d'opinió, necessita que aquesta opinió es defineixi, s'articuli en una disciplina; és a dir, una opinió que cristalitzi en partits polítics.

França, després de la revolució de 1870, no ha pogut realitzar, fins després de Waldeck Rousseau, l'obra que la República del 70 duia a les entranyes en néixer, perquè fins a l'època de Waldeck Rousseau els partits polítics no van tenir la deguda articulació.

El drama d'Alemanya ara és el d'una democràcia que no ha constituït encara els seus adequats instruments de govern: els partits. I aquest espectacle que ofereixen al món els pobles d'Amèrica, que d'un règim parlamentari passen a una autocràcia militar, i de la política més avançada a les solucions reaccionàries, és l'espectacle de les democràcies nominals; és a dir, que no han arribat a ésser democràcies de fet, perquè no han constituït els partits que facin possible l'obra de la democràcia.

Quan en una autocràcia el rumor popular és ja més mort que la veu del que mana, l'autocràcia pot considerar-se caiguda: aquest és el cas de l'autocràcia espanyola. Quan en una democràcia les veus dels que estan al davant dels partits són encara més fortes que les veus de l'opinió articulada dintre els partits; quan la veu dels cabdills és més forta que la dels partits, és que la democràcia està viada encara i no pot realitzar l'obra que és consubstancial amb la seva naturalesa.

ELS PARTITS REPUBLICANS, PARTITS DE GOVERN

Els partits? Els partits republicans eren febles partits d'oposició abans del 1923. Si haguessin estat forts partits d'oposició, la monarquia no hauria passat de la ficció

Segueix a la plana 2

La formidable inundació del Yangtsé

Més de doscents mil morts

Xang-Hai, 31.—Una gran part de la província de Kiangsu on es troba la part més important dels terrenys dedicats al cultiu del cotó a la Xina, es troba completament submergida per les inundacions del Yangtsé.

Una inspecció aèria feta per ordre del Govern sobre la zona inundada, diu que la regió afectada per les aigües comprèn no menys de 3.600 milles quadrades compreses en el triangle nord del Yangtsé, entre els 120 graus de longitud Est per 32 graus de latitud.

Sols s'han salvat del desastre les poblacions veïnes al Gran Canal que estan voltades de muralles. Segons les evaluacions oficials hom

calcula que el nombre de morts és entre 200 i 300.000.—Fabra.

LES VICTIMES DE LA INUNDACIÓ

Hankew 31. — Notícies oficials diuen que per efecte de les inundacions 163.000 cases han quedat destruïdes o inhabitables i que, a conseqüència d'això 782.000 persones, és a dir, la meitat aproximadament de la població d'Hankew, es troben sense allotjament.

El nombre de morts puja a uns 250.000 i el dels refugiats arriba també a una xifra molt elevada. —Fabra.

El campionat de d'Europa de pes ploma

A Mónac, Josep Gironès el defensà victoriosament davant el francès Guy Bonaugure - Flix batut als punts

Una vegada més, hem d'utilitzar la ploma per a desfer-nos amb comentaris encomiàstics pel nostre gran campió, Josep Gironès.

En el breu comentari que publicàvem a la nostra darrera edició, exposàvem ja, ben clarament, la confiança que en aquest encontre teníem dipositada en l'excel·lent pes ploma gracienc. Sabíem que Guy Bonaugure —el boxador francès que alimentava la pretensió de desposseir-lo del títol europeu—era un primeràrie molt notable, considerat, a França, com el millor home de la seva divisió en el moment actual. Coneixíem, també, el rècord del marseillès i, per tant, els brillants triomfs que havia obtingut damunt adversaris de reconeguda classe internacional. Però, a despit de tot això, estàvem poc menys que convengués de que el "poulain" d'Artero aconseguiria un net triomf, perquè, com ja dièiem en l'ajudit comentari, Gironès havia sortit victoriós en combats contra boxadors més ben situats que el germà de Kid Francis.

En aquest encontre, ha quedat palesada una cosa que fins ara havia estat posada en dubte per la majoria dels nostres aficionats, àdhuc els més acèrrims partidaris del campió gracienc. I és que la gran classe d'aquest té força suficient per imposar-se en terra i públic estrany, el mateix que davant els seus espectadors habituals.

Avui per avui, hem de reconèixer —perquè els fets ho han demostrat i confirmat a bastament— que Josep Gironès, ja sia a Espanya o a l'estranger, no té contrari capaç de desposseir-lo d'aquell títol tan brillantment conquerit a l'Estat de Montjuïc, davant el francès Larsen.

Com ja saben els nostres lectors, primerament s'havia anunciat que la reunió organitzada pel Premierland, de Beausoleil, es celebraria al teatre grec, construït damunt de l'aigua, a Monte-Carlo. A última hora, però, es decidí que tingués lloc als courts de tennis de Mónac.

El públic que hi assistí, pot calcular-se en unes 3.000 persones. Entre elles, hi havien diverses personalitats de l'esport, les finances i l'art. El popularíssim actor cinematogràfic, Maurici Chevalier, tan conegut en el món dels esports, hi assistí acompanyat de la seva bella muller, Yvonne Vallée.

El combat entre Josep Gironès i Guy Bonaugure, pel campionat d'Europa del pes ploma, era, indiscutiblement, el que havia desvetllat més expectació. Abans de que es disputés aquest encontre, els espectadors comentaven, entusiàsticament, les probabilitats que concedien a cada un d'ells. Molts tenien grans esperances amb el boxador marseillès, però ningú no posava en dubte que si aquest guanyava tenia d'ésser després d'una lluita en extrem disputada.

En pujar al ring, ambdós foren saludats amb grans ovacions, particularment el francès.

Gironès féu un d'aquells combats tant habituals en ell. Podríem dir que fou una repel·lició del que no fa gaire el públic català li veia efectuar davant el campió italià Tamagnini. Com en aquest encontre, practicà, des del començament la seva boxa destructura, que, fatalment, havia d'anar esgotant l'adversari a mesura que nava desenvolupant-se la lluita.

Des dels primers moments Gironès palesà ésser el millor. Bonaugure, molt valent i seré, tingué una bona reacció en el cinquè round, iniciada, lleugerament, en la represa anterior. Aquesta reacció del marseillès, donà un gran interès a l'encontre, ja que el públic, que fins aleshores havia perdut bona part

de les esperances posades en Bonaugure, quedà un moment indecís, esperant veure si la reacció operada en el francès continuaria en els rounds següents. Però l'incertitud durà ben poca estona.

Bonaugure, que havia tingut els seus millors moments mentre boxà a distància, que fou, com acabem de dir, en el cinquè round, en el sisé es veié obligat a acceptar el cos a cos que li imposà Gironès, per a protegir-se de les ferides que aquest li causà. En la setena represa, Bonaugure, completament sagnant, donava ja una lastimosa impressió, que fela preveure un molt proper desenllaç. Efectivament, en el primer minut de la vuitena represa, els cuidadors del francès llançaven l'esponja, a fi d'evitar a Bonaugure un castig més sever i un resultat més aplastant.

Bonaugure tingué una equivocació en la seva tàctica i fou la de no procurar fugir del "in-fighting", en quina modalitat tenia les majors probabilitats el gracienc. Val a dir, però, que les circumstàncies no l'ajudaren gaire a boxar d'altra manera.

JOSEP GIRONÈS

el gran campió català que una vegada més s'ha mostrat com el millor d'Europa

L'impressió que produïa l'estat en que acabà l'encontre Bonaugure, fou causa de que el públic apenas s'adonés de la sortida del ring de Gironès i, naturalment, això restà aplaudiments al nostre campió. Al dirigir-se al vestuari, es formà una doble renglera de públic el qual dedicava paraules d'admiració a Gironès.

El campió d'Espanya i d'Europa del pes gall, Charles Lix, fou declarat vencedor davant el francès Angier. Aquest veredict, fou acollit molt fredament, ja que el veritable resultat de la lluita havia d'ésser un match nul.

L'encontre resultà molt disputat i igualat, sense que cap dels dos adversaris aconseguís mai imposar-se netament.

L'ex campió d'Europa, Kid Oila, efectuà un bonic combat davant Kid Martino, dominant durant tot el seu transcurs. En el novè round, però, es veié obligat a abandonar, a causa d'una lesió.

L'ex campió d'Espanya del pes lleuger Tomás Cola, que actualment filma una pel·lícula a Níga, fou presentat al públic.

Sportello conquerí el títol francès dels pesos mitjos forts, al batre, per punts, a Alonso, segons els jutges. Al nostre modo de veure, aquest match havia, també, que faltar-se nul.

Tant l'un com l'altre, ens causaren una impressió bastant deficient.

El combat Gironès-Bonaugure, fou dirigit pel suís Devernaz. Els altres dos jutges, eren Casanovas i el francès Veisber. — Birri.